

Od osmi do pěti

Kohout plaší smrt

Asi je můj vlastní život nevýrazný, chudý
Třeba nemám fantazii nebo nevím kudy
O lásce text nenapíšu, to vím celkem jistě
Ty časy už minuly a není žádný příště

Mám poměrně srovnaný, co mě vlastně baví
Co mě umí našlápnout, co mě vždycky spraví
Umím poznat, kdy se lidi chovaj jako svině
Dneska na to můžu koukat všude jako v kině
Optimista může říct: "Jednou bude líp"

Jsem společensky nevýznamný člověk týchle doby
Ani mi to nevadí, jsem vlastně celkem rád
Netlačí mě boty, žádnéj politik či hoby
Ale hlavně, nemusim si vůbec na nic hrát

Už nejsem nejmladší, mám rodinu i děti
Chodím denně do práce, od osmi do pěti
Za svůj vlastní život totiž nesu odpovědnost
Každý ráno vstávám a překonávám lenost

Myslím že jsem napůl životní optimista
A když na to přijde, i totální pesimista
Doufám, že nás přejdou všechny možný krize
Přitom vůbec nevěřim na pozitivní vize
Vlastně můžu říct, že jednou bude líp

Občas mám už všeho dost
Na co kouknu, to mi vadí
Nemám nadhled, trpělivost
A prdel je, je to mládí